

Percival Lowell, fundador de l'Observatori Lowell (1855-1916, Estats Units)

Percival Lowell fou un nordamericà aficionat a l'astronomia, convençut que existien canals d'origen artificial a Mart. Als 44 anys va deixar els seus negocis a Baltimor i es va desplaçar a Flagstaff, Arizona, on va construir un observatori que roman actiu en els nostres dies, el Lowell Observatory.

Va néixer a Boston, Massachusetts, el 1855. Provenia d'una família rica. Es va graduar amb distincions en matemàtiques a la Universitat de Harvard el 1876. Durant diversos anys, va viatjar per l'Extrem Orient abans d'iniciar la seva carrera com a astrònom a temps complet.



Lowell va ser, als Estats Units, el principal defensor de l'existència de canals a Mart. Havia conegut aquesta idea de les observacions i dibuixos de Giovanni Schiaparelli. Lowell es va interessar en el tema i va passar diversos anys observant la superfície de Mart i realitzant-ne multitud de dibuixos. Va exposar les seves observacions i teories en tres llibres: *Mars* (1895), *Mars and Its Canals* (1906), i *Mars As the Abode of Life* (1908). Gran part de la iconografia popular dels marcians com a extraterrestres prototípics prové de les obres de Lowell sobre els canals de Mart i la necessitat d'una civilització avançada capaç d'extreure l'aigua dels seus pols i portar-la a les regions equatorials menys fredes. A mesura que Lowell es va anar quedant gairebé com a únic defensor de la idea de canals marcians, el seu prestigi científic, ben establert anteriorment, es va anar enfonsant a poc a poc. Finalment, fins i tot ell va haver de rendir-se a l'evidència.

La major contribució de Lowell a les ciències planetàries va arribar en els seus últims 8 anys de vida. Desitjós de redimir la seva imatge pública com a astrònom, es va dedicar a la recerca del planeta X, un hipotètic planeta més enllà de l'òrbita de Neptú i ho va fer per les dificultats d'ajustar l'òrbita d'aquest planeta, cosa que suggeria atribuir les perturbacions gravitatòries a un planeta exterior. Es va començar una recerca a l'observatori de Flagstaff i durant dos anys van fotografiar l'àrea del cel estimada. No van trobar res. Lowell va refer l'anàlisi matemàtic i, entre 1914 y 1916, va fotografiar una altra vegada l'àrea del cel on les seves prediccions deien que estaria el planeta X. Segons va escriure el seu germà: "No trobar X va ser la decepció més gran de la seva vida". De fet hi ha imatges de Plutó (planeta X de Lowell) en aquestes plaques però eren dèbils i no el van saber reconèixer.

La recerca va continuar fins i tot diversos anys després de la seva mort. Finalment, el 1930, el nou planeta va ser descobert per Clyde Tombaugh, un astrònom de l'observatori Lowell. El planeta es va denominar Plutó, i les primeres lletres, "PL", representaven Percival Lowell.

Des de 1902 fins a la seva mort, a l'any 1916, va ser professor no resident de l'Institut Tecnològic de Massachusetts (MIT). Tenia, aleshores, 61 anys.